

Rechtbank van eerste aanleg Leuven, strafzaken buitengewone tweeëntwintigste kamer, 15 november 2016

Notienummer parket
LE69.98.460-2011
11A000368

OPENBAAR MINISTERIE

Vertegenwoordigd door substituut-arbeidsauditeur, N. HEREMANS

BEKLAAGDE

S.M., bediende, geboren te (...), op (...), wonende te (...),
Beklaagde, ter zitting afwezig.

TENLASTELEGGINGEN

Verdacht van: te Zoutleeuw en te Geetbets in het gerechtelijk arrondissement Leuven, bij samenhang te Herk-de-stad in het gerechtelijk arrondissement Hasselt, tefortessem, in het gerechtelijk arrondissement Tongeren en eiders op het grondgebied van het Rijk, de verschillende feiten de voortdurende uiting zijnde van een voortgezet misdrijf,

Inzake de betichtingen I tot en met IV: als lasthebber of aangestelde van de BVBA C.C., (vennootschap die failliet werd verklaard bij vonnis dd. 30 oktober 2012 van de rechtbank van Koophandel te Leuven).

Inzake de betichtingen V tot en met VII: als dader of mededader,

I. Pv nr. LE.069.12.6590/13

A Feiten gepleegd in de periode tussen 30 juni 2010 en 30 oktober 2012,

1. nagelaten hebben een aangifte met verantwoording van het bedrag van de verschuldigde sociale zekerheidsbijdragen te bezorgen aan de Rijksdienst voor sociale zekerheid, met toepassing van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders

- inbreuk op artikel 21 van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders en op artikel 33 §2, eerste lid, van het koninklijk besluit van 28 november 1969 tot uitvoering van voormelde wet;
- deze inbreuk, wat betreft de feiten gepleegd v6ár 1 juli 2011, gesanctioneerd zijnde door artikel 35, §1, eerste lid, 1°, van voormelde wet van 27 juni 1969, en thans

gesanctioneerd zijnde door artikel 223, §1, 10, en laatste lid van het Sociaal Strafwetboek;

- aantal personen tewerkgesteld met schending van deze bepaling, negentien, namelijk, C.L., C.F., , D.O., E.S., H.N., I.D., L.M., L.V., M.N., N.A., N.C., N.V., R.R., S.C., S.E., S.R., V.F. en V.A.;
- strafbaar met een sanctie van niveau 2 (zie bijlage);

2. nagelaten hebben om de voorschotten van de sociale zekerheidsbijdragen en de sociale zekerheidsbijdragen te storten aan de Rijksdienst voor sociale zekerheid binnen de door Koning vastgestelde termijn, met toepassing van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders

- inbreuk op artikel 23, §2, van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 22 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders en artikel 34, eerste lid, van het koninklijk besluit van 28 november 1969 tot uitvoering van voormelde wet;
- deze inbreuk, wat betreft de feiten gepleegd vóór 1 juli 2011, gesanctioneerd zijnde door artikel 35, §1, eerste lid, 10, van voormelde wet van 27 juni 1969, en thans gesanctioneerd zijnde door artikel 218, 1°, en laatste lid, van het Sociaal Strafwetboek;
- aantal personen tewerkgesteld met schending van deze bepaling, negentien, namelijk, C.L., C.F., , D.O., E.S., H.N., I.D., L.M., L.V., M.N., N.A., N.C., N.V., R.R., S.C., S.E., S.R., V.F. en V.A.;
- strafbaar met een sanctie van niveau 2 (zie bijlage);

3. wetens en willens een onjuiste of onvolledige verklaring afgelegd hebben om geen of minder bijdragen te betalen of te doen betalen dan die welke men of een ander verschuldigd is.

- inbreuk op artikel 234, § 1, eerste lid, 10, van het Sociaal Strafwetboek;
- deze inbreuk, sedert 1 juli 2011, gesanctioneerd zijnde door artikel 234, § 1, eerste lid, 10, en laatste lid, van het Sociaal Strafwetboek;
- aantal personen tewerkgesteld met schending van deze bepaling, negentien, namelijk, C.L., C.F., , D.O., E.S., H.N., I.D., L.M., L.V., M.N., N.A., N.C., N.V., R.R., S.C., S.E., S.R., V.F. en V.A.;
- strafbaar met een sanctie van niveau 4 (zie bijlage);

B. Feiten gepleegd in de periode tussen 30 juni 2010 en 6 juli 2010 en tussen 20 oktober 2011 en 30 oktober 2012,

geen arbeidsongevallenverzekering te hebben aangeaan bij een verzekeringsonderneming met toepassing van de Arbeidsongevallenwet van 10 april 1971.

- inbreuk op artikel 49 van de Arbeidsongevallenwet van 10 april 1971;
- deze inbreuk, wat betreft de feiten gepleegd vóór 1 juli 2011, gesanctioneerd zijnde door artikel 91, quater, 1°, van voormelde wet van 10 april 1971, en thans, gesanctioneerd zijnde door artikel 184 van het Sociaal Strafwetboek;
- strafbaar met een sanctie van niveau 3 (zie bijlage);

II. PV nr. LE.069.II.12575/14

Feiten gepleegd in de periode tussen 30 juni 2010 en 30 oktober 2012,

A. de gegevens vereist krachtens het koninklijk besluit van 5 november 2002, niet elektronisch meegedeeld hebben aan de instelling belast met de inning van de socialezekerheidsbijdragen in de voorgeschreven vorm en op de voorgeschreven wijze, uiterlijk op het tijdstip waarop de werknemer zijn prestaties aanvat

- inbreuk op de artikelen 4 tot 8 en 9bis van het koninklijk besluit van 5 november 2002 tot invoering van een onmiddellijke aangifte van tewerkstelling, met toepassing van artikel 38 van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels;
- deze inbreuk, wat betreft de feiten gepleegd vóór 1 juli 2011, gesanctioneerd zijnde door artikel 12bis, §1, 1°, van voormeld koninklijk besluit van 5 november 2002, en thans gesanctioneerd zijnde door artikel 181 van het Sociaal Strafwetboek;
- aantal personen tewerkgesteld met schending van deze bepaling, negentien, namelijk, C.L., C.F., D.O., E.S., H.N., I.D., L.M., L.V., M.N., N.A., N.C., N.V., R.R., S.C., S.E., S.R., V.F. en V.A.;
- strafbaar met een sanctie van niveau 4 (zie bijlage);

B. de gegevens vereist krachtens het koninklijk besluit van 5 november 2002 niet elektronisch meegedeeld hebben aan de instelling belast met de inning van de socialezekerheidsbijdragen in de voorgeschreven vorm en op de voorgeschreven wijze, uiterlijk op de eerste werkdag die volgt op de beëindiging van de aangegeven tewerkstelling

- Inbreuk op artikel 9 en 9bis van het koninklijk besluit van 5 november 2002 tot invoering van een onmiddellijke aangifte van tewerkstelling, met toepassing van artikel 38 van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels;

- deze inbreuk, wat betreft de feiten gepleegd ní 1 juli 2011, gesanctioneerd zijnde door artikel 12bis, §1, 10, van voormeld koninklijk besluit 5 november 2002, en thans gesanctioneerd zijnde door artikel 181 van het Sociaal Strafwetboek;
- aantal personen tewerkgesteld met schending van deze bepaling, negentien, namelijk, C.L., C.F., D.O., E.S., H.N., I.D., L.M., L.V., M.N., N.A., N.C., N.V., R.R., S.C., S.E., S.R., V.F. en V.A.;
- strafbaar met een sanctie van niveau 4 (zie bijlage);

C. arbeid te hebben doen of laten verrichten door een buitenlandse onderdaan die niet was toegelaten of gemachtigd tot een verblijf van meer dan drie maanden of tot vestiging in België

- inbreuk op artikel 4, §1, eerste lid, van de wet van 30 april 1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers;
- deze inbreuk, wat betreft de feiten gepleegd vóór 1 juli 2011, gesanctioneerd zijnde door artikel 12, eerste lid, 1°, a), van voormelde wet van 30 april 1999, en thans gesanctioneerd zijnde door artikel 175, §1, van het Sociaal strafwetboek;
- aantal personen tewerkgesteld met schending van deze bepaling, negentien, namelijk, C.L., C.F., D.O., E.S., H.N., I.D., L.M., L.V., M.N., N.A., N.C., N.V., R.R., S.C., S.E.;
- strafbaar met een sanctie van niveau 4 (zie bijlage);

D. een buitenlandse onderdaan arbeid hebben doen of laten verrichten zonder een arbeidsvergunning te hebben verkregen van de bevoegde overheid en/of die niet over een arbeidskaart beschikt

- inbreuk op de artikelen 4, §1, eerste lid, en artikel 5, van de wet van 30 april 1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers;
- deze inbreuk, wat betreft de feiten gepleegd vóór 1 juli 2011, gesanctioneerd zijnde door artikel 12, eerste lid, 2°, a) en artikel 14, van voormelde wet van 30 april 1999, en thans gesanctioneerd zijnde door artikel 175, §2, eerste lid, 10, en tweede lid, van het Sociaal Strafwetboek;
- aantal personen tewerkgesteld met schending van deze bepaling, negentien, namelijk, C.L., C.F., D.O., E.S., H.N., I.D., L.M., L.V., M.N., N.A., N.C., N.V., R.R., S.C., S.E., S.R., V.F. en V.A.;
- strafbaar met een sanctie van niveau 3 (zie bijlage);

E. geen individuele rekening te hebben opgesteld

- inbreuk op artikel 4, §1, 2, van het koninklijk besluit nr. 5 van 23 oktober 1978 betreffende het bijhouden van sociale documenten en op artikel 3, §3, van het

koninklijk besluit van 8 augustus 1980 betreffende het bijhouden van sociale documenten;

- deze inbreuk, wat betreft de feiten gepleegd vóór 1 juli 2011, gesanctioneerd zijnde door artikel 11, §1, eerste lid, 1°,a), en laatste lid, van voormeld koninklijk besluit nr. 5 van 23 oktober 1978, en thans gesanctioneerd zijn de door artikel 187, §1, eerste lid, en laatste lid, van het Sociaal Strafwetboek;
- aantal personen tewerkgesteld met schending van deze bepaling, negentien, namelijk, C.L., C.F., D.O., E.S., H.N., I.D., L.M., L.V., M.N., N.A.,N.C., N.V., R.R., S.C., S.E., S.R., V.F. en V.A.;
- strafbaar met een sanctie van niveau 3 (zie bijlage);

F. de individuele rekening onvolledig of onjuist te hebben opgesteld

- inbreuk op de artikelen 4, §1, 2, en 5, eerste lid, van het koninklijk besluit nr. 5 van 23 oktober 1978 betreffende het bijhouden van sociale documenten en de artikelen 14, 15, 16 en 17 van het koninklijk besluit van 8 augustus 1980 betreffende het bijhouden van sociale documenten;
- deze inbreuk, wat betreft de feiten gepleegd vóór 1 juli 2011, gesanctioneerd zijnde door 11, §1, eerste lid, 1°, f), en laatste lid, van voormeld koninklijk besluit nr. 5 van 23 oktober 1978, en thans gesanctioneerd zijnde door artikel 187, §2, eerste lid, 2°, en laatste lid, van het Sociaal Strafwetboek;
- aantal personen tewerkgesteld met schending van deze bepaling, drie, namelijk E.S, L.M. en S.R., in toepassing van de artikelen 103 en 187, §2, tweede lid van het Sociaal Strafwetboek;
- strafbaar met een sanctie van niveau 2 (zie bijlage);

G. het loon van de werknemer niet hebben uitbetaald of het niet hebben uitbetaald op de datum dat het loon invorderbaar was.

- inbreuk op artikelen 9 tot 9quinquies en 11 van de wet van 12 april 1965;
- deze inbreuk, wat betreft de feiten gepleegd vóór 1 juli 2011, gesanctioneerd zijnde door artikel 42,1^o, van voormelde wet van 12 april 1962, en thans gesanctioneerd zijnde door artikel 162, eerste lid, 1°, en laatste lid, van het Sociaal Strafwetboek;
- aantal personen tewerkgesteld met schending van deze bepaling, negentien, namelijk, C.L., C.F., D.O., E.S., H.N., I.D., L.M., L.V., M.N., N.A.,N.C., N.V., R.R., S.C., S.E., S.R., V.F. en V.A.;
- strafbaar met een sanctie van niveau 2 (zie bijlage);

H. geen bewijs van de onderhandse betaling van het loon ter ondertekening hebben voorgelegd aan de werknemer

- inbreuk op artikel 5, §1, tweede lid, van de wet van 12 april 1965 betreffende de bescherming van het loon der werknemers;
- deze inbreuk, wat betreft de feiten gepleegd Niée 1 juli 2011, gesanctioneerd zijnde door artikel 42, r van voormelde wet van 12 april 1965, en thans gesanctioneerd zijnde door artikel 164, eerste lid, 1°, c), en laatste lid, van het Sociaal Strafwetboek;
- aantal personen tewerkgesteld met schending van deze bepaling, negentien, namelijk, C.L., C.F., D.O., E.S., H.N., I.D., L.M., L.V., M.N., N.A.,N.C., N.V., R.R., S.C., S.E., S.R., V.F. en V.A.;
- strafbaar met een sanctie van niveau 2 (zie bijlage);

III. PV nr. LE.069.II.12576/14

Feiten gepleegd in de periode tussen 30 juni 2010 en 30 oktober 2012,

A. overwerk niet betaald hebben tegen een bedrag dat ten minste 50 procent hoger is dan het gewone loon

- inbreuk op artikel 29, §1, eerste zin, van de arbeidswet van 16 maart 1971;
- deze inbreuk, wat betreft de feiten gepleegd vóór 1 juli 2011, gesanctioneerd zijnde door artikel 53, 3°, en 54 van voornoemde wet van 16 maart 1971, en thans gesanctioneerd zijnde door artikel 162, eerste lid, 1°, van het Sociaal Strafwetboek; aantal personen tewerkgesteld met schending van deze bepaling, één, namelijk, C.L.;
- strafbaar met een sanctie van niveau 2;

B. overwerk op zondag of op de rustdagen toegekend krachtens de wetgeving op de betaalde feestdagen niet betaald hebben tegen een bedrag dat ten minste 100 procent hoger is dan het gewone loon

- inbreuk op artikel 29, §1, tweede zin, van de arbeidswet van 16 maart 1971;
- deze inbreuk, wat betreft de feiten gepleegd vóór 1 juli 2011, gesanctioneerd zijnde door artikel 53, 3°, en 54 van voornoemde Arbeidswet van 16 maart 1971, en thans gesanctioneerd zijnde door artikel 162, eerste lid, 1°, van het Sociaal Strafwetboek; aantal personen tewerkgesteld met schending van deze bepaling, één, namelijk, C.L.;
- strafbaar met een sanctie van niveau 2;

C. het loon voor een feestdag of vervangingsdag tijdens welke de werknemer niet werd tewerkgesteld, niet hebben betaald of het niet hebben uitbetaald op de datum dat het loon invorderbaar is

- inbreuk op artikel 14, §1, eerste lid van de wet van 04 januari 1974 betreffende de feestdagen en artikel 9, eerste lid van het KB van 18 april 1974 tot bepaling van de algemene wijze van uitvoering van de wet van 04 januari 1974;

- deze inbreuk, wat betreft de feiten gepleegd v66r 1 juli 2011, gesanctioneerd zijnde door artikel 23, eerste lid, 2°, van voormelde wet van 04 januari 1974, en thans gesanctioneerd zijnde door artikel 162, eerste lid, 1°, en laatste lid, van het Sociaal Strafwetboek;
- aantal personen tewerkgesteld met schending van deze bepaling, veertien, namelijk, C.L.; C.F., D.O., E.S., H.N., I.D., L.M., L.V., N.A., N.V., R.R., S.C., S.R., V.F.;
- strafbaar met een sanctie van niveau 2;

D. nagelaten hebben de werknemer of de jeugdige werknemer de inhaalrust toe te kennen waarin de wet voorziet bij overschrijding van de maximaal toegestane arbeidsduur

- Inbreuk op artikel 26bis en 33, §1, van de Arbeidswet van 16 maart 1971;
- deze inbreuk, wat betreft de feiten gepleegd v66r 1 juli 2011, gesanctioneerd zijnde door artikel 53, 2°, en 54 van voormelde wet van 16 maart 1971, en thans, gesanctioneerd zijnde door artikel 138, eerste lid, 3°, en laatste lid, van het Sociaal Strafwetboek;
- aantal personen tewerkgesteld met schending van deze bepaling, elf, namelijk, C.F., D.O., H.N., I.D., L.M., L.V., N.A., N.V., S.C., S.R., V.F.;
- strafbaar met een sanctie van niveau 2 (zie bijlage);

E. de bijdragen van het Paritair Comité voor het bouwbedrijf voor de getrouwheids- en weerverletzegels niet betalen en de getrouwheids- en weerverletkaarten niet overhandigen

- inbreuk op de artikelen 2, 3, 7, en 14 van de collectieve arbeidsovereenkomst van
- 13 september 2007 betreffende de toekenning van getrouwheids- en weerverletzegels, gesloten in het paritair Comité voor het bouwbedrijf en algemeen verbindend verklaard bij Koninklijk besluit van 9 september 2008;
- deze inbreuk, wat betreft de feiten gepleegd v66r 1 juli 2011, gesanctioneerd zijnde door artikel 56, eerste lid, 1°, en 57 van de Wet van 5 december 1968 betreffende de collectieve arbeidsovereenkomsten en de paritaire comités, en thans gesanctioneerd zijnde door artikel 220 van het Sociaal Strafwetboek;
- aantal personen tewerkgesteld met schending van deze bepaling, negentien, namelijk, C.L., C.F., D.O., E.S., H.N., I.D., L.M., L.V., M.N., N.A., N.C., N.V., R.R., S.C., S.E., S.R., V.F. en V.A.;
- strafbaar met een sanctie van niveau 2 (zie bijlage);

F. het minimumloon voor de arbeiders van categorie I van het Paritair Comité voor het bouwbedrijf niet betaald hebben

- inbreuk op de artikelen 4 en 5 van de Collectieve Arbeidsovereenkomst van 21 juni 2007 betreffende de arbeidsvoorwaarden, gesloten in het Paritair Comité voor het bouwbedrijf en algemeen verbindend verklaard bij Koninklijk Besluit van 24 juli 2008;
- deze inbreuk, wat betreft de feiten gepleegd vóór 1 juli 2011, gesanctioneerd zijnde door artikel 56, eerste lid, 10, en 57, van de wet van 05 december 1968 betreffende de Collectieve Arbeidsovereenkomsten, en thans gesanctioneerd zijnde door artikel 162, eerste lid, 1°, en laatste lid, van het Sociaal Strafwetboek;
- aantal personen tewerkgesteld met schending van deze bepaling, twee, namelijk, L.V. en N.V.;
- strafbaar met een sanctie van niveau 2 (zie bijlage);

G. het minimumloon voor de arbeiders van categorie I van het Paritair Comité voor het bouwbedrijf niet betaald hebben

- inbreuk op de artikelen 4 en 5 van de Collectieve Arbeidsovereenkomst van 13 oktober 2011 betreffende de arbeidsvoorwaarden, gesloten in het Paritair Comité voor het bouwbedrijf en algemeen verbindend verklaard bij Koninklijk Besluit van 20 september 2012;
- deze inbreuk, wat betreft de feiten gepleegd vóór 1 juli 2011, gesanctioneerd zijnde door artikel 56, eerste lid, 1°, en 57, van de wet van 05 december 1968 betreffende de Collectieve Arbeidsovereenkomsten, en thans gesanctioneerd zijnde door artikel 162, eerste lid, 10, en laatste lid, van het Sociaal Strafwetboek;
- aantal personen tewerkgesteld met schending van deze bepaling, vijftien, namelijk, C.L., C.R., D.O., E.S., H.N., I.D., L.V., N.A., N.C., N.V., R.R., S.C., S.R. en V.A.;
- strafbaar met een sanctie van niveau 2 (zie bijlage);

IV. PV nr. LE.069.I2.12577/14

A. Feiten gepleegd in de periode tussen 30 juni 2010 en 30 oktober 2012,

1. het minimumloon voor de arbeiders van categorie II van het Paritair Comité voor het bouwbedrijf niet betaald hebben

- Inbreuk op de artikelen 4 en 7 van de Collectieve Arbeidsovereenkomst van 13 oktober 2011 betreffende de arbeidsvoorwaarden, gesloten in het Paritair Comité voor het bouwbedrijf en algemeen verbindend verklaard bij Koninklijk Besluit van 20 september 2012;

- deze inbreuk, wat betreft de feiten gepleegd vóór 1 juli 2011, gesanctioneerd zijnde door artikel 56, eerste lid, 10, en 57, van de wet van 05 december 1968 betreffende de Collectieve Arbeidsovereenkomsten, en thans gesanctioneerd zijnde door artikel 162, eerste lid, 1°, en laatste lid, van het Sociaal Strafwetboek;
- aantal personen tewerkgesteld met schending van deze bepaling, twee, namelijk, M.N. en S.E.;
- strafbaar met een sanctie van niveau 2 (zie bijlage);

2. het minimumloon voor de arbeiders van categorie III van het Paritair Comité voor het bouwbedrijf niet betaald hebben

- inbreuk op de artikelen 4 en 9 van de Collectieve Arbeidsovereenkomst van 21 juni 2007 betreffende de arbeidsvoorwaarden, gesloten in het Paritair Comité voor het bouwbedrijf en algemeen verbindend verklaard bij Koninklijk Besluit van 24 juli 2008;
- deze inbreuk, wat betreft de feiten gepleegd vóór 1 juli 2011, gesanctioneerd zijnde door artikel 56, eerste lid, r, van de wet van 05 december 1968 betreffende de Collectieve Arbeidsovereenkomsten, en thans gesanctioneerd zijnde door artikel 162, eerste lid, 1°, van het Sociaal Strafwetboek;
- aantal personen tewerkgesteld met schending van deze bepaling, één, namelijk, L.M.;
- strafbaar met een sanctie van niveau 2 (zie bijlage);

3. het minimumloon voor de arbeiders van categorie III van het Paritair Comité voor het bouwbedrijf niet betaald hebben

- inbreuk op de artikelen 4 en 9 van de Collectieve Arbeidsovereenkomst van 13 oktober 2011 betreffende de arbeidsvoorwaarden, gesloten in het Paritair Comité voor het bouwbedrijf en algemeen verbindend verklaard bij Koninklijk Besluit van 20 september 2012;
- deze inbreuk, wat betreft de feiten gepleegd vóór 1 juli 2011 gesanctioneerd zijnde door artikel 56, eerste lid, 1°, en 57, van de wet van 05 december 1968 betreffende de Collectieve Arbeidsovereenkomsten, en thans gesanctioneerd zijnde door artikel 162, eerste lid, r, en laatste lid, van het Sociaal Strafwetboek;
- aantal personen tewerkgesteld met schending van deze bepaling, twee, namelijk, L.M. en V.F.;
- strafbaar met een sanctie van niveau 2 (zie bijlage);

4. niet tegemoet gekomen zijn In de reiskosten van een arbeider van het Paritair Comité voor het bouwbedrijf,

- inbreuk op artikel 30bis van de Collectieve Arbeidsovereenkomst van 21 juni 2007 betreffende de arbeidsvoorwaarden, gesloten in het Paritair Comité voor het bouwbedrijf en algemeen verbindend verklaard bij Koninklijk Besluit van 24 juli 2008;
- deze inbreuken, wat betreft de feiten gepleegd vóór 1 juli 2011, gesanctioneerd zijnde door artikel 56, eerste lid, 1°, en 57, van de wet van 05 december 1968 betreffende de Collectieve Arbeidsovereenkomsten en de Paritaire Comités, en thans gesanctioneerd zijnde door artikel 165, eerste lid, en laatste lid, van het Sociaal strafwetboek;
- aantal personen tewerkgesteld met schending van deze bepaling, drie, namelijk, L.M., L.V. en N.A.;
- strafbaar met een sanctie van niveau 2 (zie bijlage);

5. nagelaten hebben de werknemer van het Paritair Comité voor het bouwbedrijf te vergoeden voor de verplaatsingskosten die hij verschuldigd is of nagelaten hebben ze te vergoeden op de datum waarop de vergoeding opeisbaar is

- inbreuk op artikel 30 van de Collectieve Arbeidsovereenkomst van 13 oktober 2011 betreffende de arbeidsvoorwaarden, gesloten in het Paritair Comité voor het bouwbedrijf en algemeen verbindend verklaard bij Koninklijk Besluit van 20 september 2012;
- deze inbreuken, wat betreft de feiten gepleegd vóór 1 juli 2011, gesanctioneerd zijnde door artikel 56, eerste lid, 10, en 57, van de wet van 05 december 1968 betreffende de Collectieve Arbeidsovereenkomsten en de Paritaire Comités, en thans gesanctioneerd zijnde door artikel 165, eerste lid, en laatste lid, van het Sociaal strafwetboek;
- aantal personen tewerkgesteld met schending van deze bepaling, negentien, namelijk, C.L., C.F., C.R., D.O., E.S., H.N., I.D., L.M., L.V., M.N., N.A., N.C., N.V., R.R., S.C., S.E., S.R., V.F. en V.A.;
- strafbaar met een sanctie van niveau 2 (zie bijlage);

B. Feiten gepleegd op 9 juli 2010,

nagelaten hebben om binnen acht dagen na de inwerkingtreding van het arbeidsreglement en de wijzingen eraan, een afschrift daarvan over te zenden aan de door de Koning aangewezen ambtenaar

- inbreuk op artikel 15 van de wet van 8 april 1965 tot instelling van het arbeidsreglement;

- deze inbreuken, wat betreft de feiten gepleegd vóór 1 juli 2011, gesanctioneerd zijnde door artikel 25, 10 van voornoemde wet van 8 april 1965 en thans gesanctioneerd zijnde door artikel 203, 6° van het Sociaal Strafwetboek;
- strafbaar met een sanctie van niveau 2 (zie bijlage);

MET SAMENHANG (art. 155 GerW.)

V. Dossier LE,55.F1.4589-12 / ALE.69.98.460-1.1

Feiten meermaals gepleegd in de periode tussen 14 juni 2012 en 8 augustus 2012, zonder onderbreking van enige termijn,

- inbreuk te hebben gepleegd op artikel 433quinquies, §1, 3°, van het strafwetboek, meer bepaald door het misdrijf mensenhandel te hebben gepleegd, zijnde de werving, het vervoer, de overbrenging, de huisvesting, de opvang van een persoon, de wisseling of de overdracht van de controle over hem met als doel het verrichten van werk of het verlenen van diensten in omstandigheden die in strijd zijn met de menselijke waardigheid, waarbij zijn toestemming van geen belang was,

- met de in artikel 433septies, 2° van het strafwetboek vermelde verzwarende omstandigheid dat het misdrijf is gepleegd door misbruik te maken van de kwetsbare toestand waarin de persoon verkeerde ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn precaire sociale toestand, zijn leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of een geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze had dan zich te laten misbruiken,
- met de in artikel 433septies, 3° van het strafwetboek vermelde verzwarende omstandigheid dat het misdrijf is gepleegd door direct of indirect gebruik te maken van listige kunstgrepen, geweld, bedreigingen of enige vorm van dwang,
- met de in artikel 433septies, 6° van het strafwetboek vermelde verzwarende omstandigheid dat van de betrokken activiteit een gewoonte werd gemaakt, zoals blijkt uit het hierna vermelde aantal slachtoffers en op hen betrekking hebbende periodes; namelijk:
 - door de slachtoffers van Bulgaarse respectievelijk Roemeense afkomst die zich in een illegale verblijfsstatus en derhalve precaire en kwetsbare situatie bevinden, in en voor zijn bouwbedrijf C.C. BVBA, met maatschappelijke zetel te (...), niet-aangegeven, zwaar werk te doen verrichten;
 - door de slachtoffers aan zich te binden door misbruik te maken van het feit dat zij de taal niet verstonden en niet vertrouwd waren met de administratieve, sociaalrechtelijke en verblijfrechtelijke procedures;

- door de slachtoffers gedurende een langere periode arbeidsdagen tewerk te stellen zonder of slechts met een minimale onderbreking, en zonder mogelijkheid tot verlof of vakantie;
- door aan de slachtoffers voor de geleverde arbeid hetzij geen loon uit te keren, hetzij een loon dat niet in verhouding stond met de verrichte prestaties of waarvan door de beklagde omvangrijke bedragen werden afgehouden, hetzij in de vorm van "huur" voor hun verblijf, hetzij voor kosten die hij beweerdelijk zou hebben gemaakt;
- door aan de slachtoffers medische zorgen te onthouden respectievelijk te weigeren naar een dokter te brengen, wanneer zij een arbeidsongeval hadden;
- door de slachtoffers onder te brengen in caravans respectievelijk een bus op het erf van beklagde, waarbij één van de caravans niet voorzien was van water of elektriciteit;
- door de slachtoffers aan het lijntje te houden inzake het bekomen van een statuut om in België te kunnen blijven;
- door ten aanzien van de slachtoffers meermaals bedreigingen te uiten, met name te dreigen met ontslag en voor te houden dat ze nergens anders in België zouden kunnen werken dan bij hem;
- door de slachtoffers te dwingen ingeval van controle voor hem gunstige verklaringen af te leggen, en aldus de volledige controle over hen te nemen en te behouden;

meer bepaald:

1) in de periode van 16 juni 2012 tot en met 7 augustus 2012: R.R.A., van Bulgaarse nationaliteit, geboren op (...), zoals door hemzelf verklaard in zijn verhoor van 7 augustus 2012 door de politiediensten;

2) in de periode van 16 juni 2012 tot en met 7 augustus 2012: N.H.Y., van Bulgaarse nationaliteit, geboren op (...), zoals door hemzelf verklaard in zijn verhoor van 7 augustus 2012 door de politiediensten;

3) in de periode van 1 november 2010 tot en met 7 augustus 2012: L.V., van Roemeense nationaliteit, geboren op (...), zoals door hemzelf verklaard zijn verhoor van 7 augustus 2012 door de politiediensten;

4) in de periode van 5 maart 2011 tot en met 20 mei 2011, en van 12 juni 2011 tot en met 20 juli 2011: D.O., van Roemeense nationaliteit, geboren op (...), zoals verklaard door haarzelf in haar verhoor van 19 maart 2013 door de inspectiediensten;

5) in de periode van 15 november 2010 tot en met 15 april 2011 N.A., van Roemeense nationaliteit, geboren op (...), zoals door hemzelf verklaard in zijn verhoor van 23 november 2012 door de inspectiediensten;

- 6) in de periode van 1 april 2011 tot en met 30 november 2011 en van 1 februari 2012 tot en met 17 maart 2012: N.C.V., van Roemeense nationaliteit, geboren op 23 juni 1979, zoals verklaard door L.V. in zijn verhoor van 26 september 2012 door de politiediensten;
- 7) in de periode van 1 februari 2012 tot en met 17 maart 2012: N.C., van Roemeense nationaliteit, geboren op (...), zoals verklaard door L.V. in zijn verhoor van 26 september 2012 door de politiediensten;
- 8) in de periode van 14 maart 2011 tot 1 april 2011: V.A., van Roemeense nationaliteit, geboren op 14 februari 1987, zoals verklaard door hem verklaard in zijn verhoor van 23 mei 2013 door de inspectiediensten;
- 9) in de periode van 8 maart 2011 tot en met 31 juli 2011: CRISU Florin, van Roemeense nationaliteit, geboren op 19 februari 1973, zoals door hem verklaard in zijn verhoor van 23 november 2012 door de politiediensten;
- 10) in de periode van 1 juli 2011 tot en met 31 augustus 2011, en van 1 maart 2012 tot en met 31 juli 2012: S.C., van Roemeense nationaliteit, geboren op (...), zoals verklaard door L.V. in zijn verhoor van 26 september 2012 door de politiediensten;
- 11) in de periode van 10 december 2012 tot 18 december 2012 en van 8 januari 2013 tot 18 januari 2013: N.A.M., geboren op (...), zoals blijkt uit diens zelfgeschreven verklaring, aangetroffen tijdens de controle van TSW op 16 januari 2013 op een werf te Tienen;
- 12) S.S.E., van onbepaalde nationaliteit, geboren (...), zoals blijkt uit de zelfgeschreven verklaring van N.A.M., aangetroffen tijdens de controle van TSW op 16 januari 2013 op een werf te (...);
- 13) in de periode van 16 juni 2012 tot en met 7 augustus 2012: C.L., van Roemeense nationaliteit, geboren op (...), zoals verklaard door L.V. in zijn verhoor van 7 augustus 2012 door de politiediensten;
- 14) in de periode van 16 juni 2012 tot en met 7 augustus 2012: D.I.R., van onbepaalde nationaliteit, geboren op (...), zoals verklaard door N.H. in zijn verhoor van 7 augustus 2012 door de politiediensten;

VI. Dossier LE.71.98.1742-11

Feiten meermaals gepleegd in de periode tussen 27 april 2011 en 31 oktober 2012, zonder onderbreking van enige termijn,

- inbreuk te hebben gepleegd op de artikelen 1, 1bis en 4 van K.B. nr. 22 van 24 oktober 1934, spijts het door de rechter uitgesproken beroepsverbod dat gepaard gaat met een strafrechtelijke veroordeling wegens één van de in artikel 1 van K.B. nr. 22 opgesomde misdrijven, meer bepaald een arrest van 11 april 2011 uitgesproken door het Hof van Beroep te Antwerpen tot een beroepsverbod voor een periode van 10 jaar gepaard gaand met een strafrechtelijke veroordeling wegens inbreuken met betrekking tot het faillissement, persoonlijk of door een tussenpersoon, de functie van bestuurder, commissaris of zaakvoerder

in een vennootschap op aandelen, een besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid of een coöperatieve vennootschap, enige functie waarbij macht wordt verleend om een van die vennootschappen te verbinden, de functie van persoon belast met het bestuur van een vestiging in België, bedoeld in artikel 198, § 6, eerste lid van de op 30 november 1935 gecoördineerde wetten op de handelsvennootschappen, of het beroep van effectenmakelaar of correspondent effectenmakelaar uitgeoefend te hebben, meer bepaald de functie van zaakvoerder van C.C. BVBA (KBO nr ...), failliet verklaard bij vonnis van 30 oktober 2012 van de rechtbank van koophandel te Leuven;

VII. Dossier LE.61.EC.17-13

Feiten meermaals gepleegd in de periode tussen 17 april 2012 (datum aannemingsovereenkomst: 18 april) en 19 juli 2012 (datum dadingsovereenkomst: 18 juli), zonder onderbreking van enige termijn,

- inbreuk te hebben gepleegd op artikel 16 van de programmawet van 10 februari 1998 tot bevordering van het zelfstandig ondernemerschap, zoals gewijzigd bij artikel 80 van de wet van 16 januari 2003, uitgevoerd bij artikel 3 van het koninklijk besluit van 29 januari 2007 betreffende de beroepsbekwaamheid voor de uitoefening van zelfstandige activiteiten van het bouwvak en van de elektrotechniek alsook van de algemene aanneming (B.S. 27 februari 2007), zonder te beschikken over de basiskennis van het bedrijfsbeheer en/of de beroepsbekwaamheid een beroepsactiviteit te hebben uitgeoefend waarvan de uitoefening overeenkomstig artikel 1 van voormeld koninklijk besluit van 29 januari 2007 is geregeld, namelijk door met de firma C.C. BVBA volledige renovatiewerken uit te voeren aan een woning gelegen te (...),(...) aan C.P., minstens pleisterwerken, schilderwerken, het leggen van laminaat en het plaatsen van een Velux-raam, zonder daarvoor de nodige beroepsbekwaamheid te bewijzen.

Aannemende dat er aanleiding bestaat om voor de tenlastelegging V slechts correctionele straffen uit te spreken wegens verzachtende omstandigheden spruitende uit de afwezigheid van vroegere veroordelingen tot criminele straffen (artikelen 1 en 2 van de wet van 4 oktober 1867 op de verzachtende omstandigheden) in hoofde van de gedaagde.

1 DE PROCEDURE

1.1.

De rechtbank nam kennis van:

- de stukken van het onderzoek
- de dagvaarding van beklaagde die werd betekend op 17 februari 2016 aan S.M. zelf om te verschijnen voor de correctionele rechtbank te Leuven op 8 maart 2006
- het proces-verbaal van de terechtzitting van 8 maart 2016, waarop genoteerd staat dat beklaagde afwezig was, maar vertegenwoordigd werd door meester P.C. loco meester D.Ph., advocaat te (...), waarop tevens staat vermeld dat meester P.C. verzocht om conclusietermijn en de

conclusiestermijnen voor beklaagde en het openbaar ministerie bepaald werden en de zaak werd uitgesteld naar de zitting van 13 september 2016 om 14 uur.

- het kantschrift d.d. 10 maart 2016 van de arbeidsauditeur met bijlage inzake strafmaat van de inbreuken V, VI en VII;
- het schrijven d.d. 25 mei 2016, ontvangen ter griffie op 26 mei 2016, van de raadsman van beklaagde waarin de raadsman mededeelde dat hij niet langer de belangen van de heer S. zal behartigen;
- de 'Nota wijzigingen sociaal strafwetboek ingevolge de Wet van 29 februari 2016', neergelegd ter zitting van 13 september 2016 door de arbeidsauditeur

1.2.

De rechtbank hoorde op de terechtzitting van 13 september 2016:

- het Openbaar Ministerie in zijn vordering

De beklaagde bleef afwezig en was niet vertegenwoordigd.

De rechtbank beslist **bij verstek van beklaagde.**

2 ONTVANKELIJKHEID

De strafvordering is regelmatig en tijdig ingesteld en is ontvankelijk.

De rechtbank aanvaardt de voorgestelde verzachtende omstandigheden voor de feiten van de tenlastelegging V.

De rechtbank verbetert de tekst van de tenlastelegging II. G. omwille van een materiële vergissing als volgt : het jaartal '1962' wordt gewijzigd in '1965'.

3 BESPREKING

3.1 Nieuwe wetgeving

3.1.1 Sociaal Strafwetboek:

De feiten waarvoor beklaagden worden vervolgd, zijn strafbare gedragingen ingevolge de wettelijke bepalingen waarnaar in de dagvaarding, met betrekking tot de verschillende betichtingen, wordt verwezen.

De feiten, die voor de inwerkingtreding van het Sociaal Strafwetboek gesitueerd zijn, blijven strafbaar na de inwerkingtreding van het Sociaal Strafwetboek op 1 juli 2011, in toepassing van de strafbepalingen zoals hierna bepaald.

Algemene bepalingen inzake de bestraffing:

Sanctieniveaus: artikel 101 Sociaal Strafwetboek

- Niveau 1: uitsluitend strafbaar met administratieve geldboete, niet strafbaar voor de correctionele rechtbank

- Niveau 2 : strafrechtelijke geldboete 50 € — 500 €
- Niveau 3 strafrechtelijke geldboete 100 € — 1000 €
- Niveau 4 : gevangenisstraf van 6 m 3 jaar en/of strafrechtelijke geldboete 600 € — 6.000 €

Opdecienen: artikel 102 Sociaal Strafwetboek

Vermenigvuldiging van de geldboete: artikel 103 Sociaal Strafwetboek

Burgerrechtelijke aansprakelijkheid voor de betaling van de strafrechtelijke geldboete: artikel 1104 Sociaal Strafwetboek

Wanneer een nieuwe wet een oude wet betreffende hetzelfde onderwerp opheft, blijven de onder het stelsel van de oude wet gepleegde misdrijven strafbaar, wanneer het feit ook door de nieuwe wet als misdrijf wordt aangemerkt en strafbaar gesteld. (V.D.W.C., Strafrecht en strafprocesrecht in hoofdlijnen, deel 1 Strafrecht, 8ste herziene uitgave, Maklu, 2011, p.116.).

Op grond van art.2 Sw. wordt de minst zware straf toegepast, indien de straf, ten tijde van het vonnis bepaald, verschilt van die welke ten tijde van het misdrijf was bepaald.

Indien strafbare feiten gepleegd worden zowel voor de inwerkingtreding van een nieuwe wet als na de inwerkingtreding en deze feiten gepleegd werden vanuit eenzelfde opzet, is art. 2, al. 2 Sw. echter niet van toepassing en moet de nieuwe wet worden toegepast. (V.D.W.C., Strafrecht en strafprocesrecht in hoofdlijnen, deel 1 Strafrecht, 8ste herziene uitgave, Maklu, 2011, p.221.).

3.1.2. Nieuwe wetgeving wijziging aan het Sociaal Strafwetboek door de wet van 29 februari 2016

De feiten waarvoor beklaagde wordt vervolgd, zijn strafbare gedragingen ingevolge de wettelijke bepalingen waarnaar in de dagvaarding, met betrekking tot de verschillende betichtingen, wordt verwezen.

De feiten, die voor de inwerkingtreding van de wijzigingen aan het Sociaal Strafwetboek door de wet van 29 februari 2016 tot aanvulling en wijziging van het Sociaal Strafwetboek en houdende diverse bepalingen van sociaal strafrecht, gesitueerd zijn, blijven strafbaar na de inwerkingtreding ervan, in toepassing van de strafbepalingen zoals hierna bepaald.

In casu werd artikel 181 SSw. Zoals vermeld in de dagvaarding, vervangen door een nieuw artikel 181 SSw. (met inwerkingtreding op 1 mei 2016), waarvan de tekst luidt als volgt :

Art. 181. De onmiddellijke aangifte van tewerkstelling

§ 1. Met een sanctie van niveau 4 wordt bestraft, de werkgever, zijn aangestelde of zijn lasthebber die, in strijd met het koninklijk besluit van 5 november 2002 tot invoering van een onmiddellijke aangifte van tewerkstelling, met toepassing van artikel 38 van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels :

1° de gegevens die opgelegd zijn door voormeld koninklijk besluit van 5 november 2002 niet elektronisch heeft meegedeeld aan de instelling belast met de inning van de sociale zekerheidsbijdragen in de voorgeschreven vorm en op de voorgeschreven wijze, uiterlijk op het tijdstip waarop de werknemer zijn prestaties aanvat, en uiterlijk op de eerste werkdag die volgt op de beëindiging van de aangegeven tewerkstelling;

2° de wijziging van de gegevens inzake arbeidstijd bedoeld in de artikelen 5bis, § 2, 20, en 6, 6°, 2°, van voormeld koninklijk besluit van 5 november 2002, namelijk van het tijdstip van het einde van de prestatie, niet heeft meegedeeld aan de instelling die belast is met de inning van de sociale zekerheidsbijdragen, uiterlijk op het einde van de kalenderdag waarop ze betrekking hebben, wanneer de werknemer zijn prestaties vroeger beëindigt dan voorzien;

3° een onmiddellijke aangifte van tewerkstelling geannuleerd heeft na het einde van de kalenderdag waarop deze betrekking heeft of, als de aangifte sloeg op een periode die twee kalenderdagen of meer bestrijkt, deze geannuleerd heeft na de eerste kalenderdag van de prestatie die was voorzien.

Voor de in het eerste lid bedoelde inbreuken, wordt de geldboete vermenigvuldigd met het aantal betrokken werknemers.

Wanneer de inbreuk wetens en willens is gepleegd, kan de rechter bovendien de straffen bepaald in de artikelen 106 en 107 uitspreken.

§ 2. Met een sanctie van niveau 4 wordt bestraft, de werkgever, zijn aangestelde of zijn lasthebber die, in strijd met het koninklijk besluit van 5 november 2002 tot invoering van een onmiddellijke aangifte van tewerkstelling, met toepassing van artikel 38 van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels, wanneer een gelegenhedswerknemer wordt tewerkgesteld voor een langere dagelijkse periode dan deze aangekondigd in de onmiddellijke aangifte van tewerkstelling die in het begin van de dag wordt gedaan, de wijziging van de gegevens inzake arbeidstijd bedoeld in de artikelen 5bis, § 2, 2°, en 6, 6°, 20 van voormeld koninklijk besluit van 5 november 2002, namelijk van het tijdstip van het einde van de prestatie, niet heeft meegedeeld aan de instelling die belast is met de inning van de sociale zekerheidsbijdragen, uiterlijk binnen de periode van acht uur die volgt op het in de Initiële aangifte voorziene einduur; of wanneer het initieel aangekondigde einduur tussen twintig en vierentwintig uur valt, uiterlijk om acht uur's morgens van de volgende kalenderdag.

Voor de in het eerste lid bedoelde inbreuken wordt de geldboete vermenigvuldigd met het aantal betrokken werknemers.

Wanneer de inbreuk wetens en willens is gepleegd, kan de rechter bovendien de straffen bepaald in de artikelen 106 en 107 uitspreken.

Wanneer een nieuwe wet een oude wet betreffende hetzelfde onderwerp opheft, blijven de onder het stelsel van de oude wet gepleegde misdrijven strafbaar, wanneer het feit ook door de nieuwe wet als misdrijf wordt aangemerkt en strafbaar gesteld. (V.D.W.C., Strafrecht en strafprocesrecht in hoofdlijnen, deel 1 Strafrecht, 8ste herziene uitgave, Maklu, 2011, p.116.),

Op grond van art. 2 Sw. wordt de minst zware straf toegepast, indien de straf, ten tijde van het vonnis bepaald, verschilt van die welke ten tijde van het misdrijf was bepaald.

Indien strafbare feiten gepleegd worden zowel voor de inwerkingtreding van een nieuwe wet als na de inwerkingtreding en deze, feiten gepleegd werden vanuit eenzelfde opzet, is art. 2, al. 2 Sw. echter niet van toepassing en moet de nieuwe wet worden toegepast. (V.D.W.C., Strafrecht en strafprocesrecht In hoofdlijnen, deel 1 Strafrecht, 8ste herziene uitgave, Maklu, 2011, p.221.).

De wijziging van artikel 181 SSw. heeft geen wijziging van de strafmaat tot gevolg.

3.2 Onderzoek van de tenlasteleggingen

Beklaagde S.M. was de enige zaakvoerder van de bouwfirma B.V.B.A. C.C., niet maatschappelijke zetel te (...). Dit was en is tevens de woonplaats van beklaagde.

De vennootschap stelde personeel tewerk en stond bij de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid ingeschreven onder het stamnummer (...), maar dit nummer werd geschrapt op 30 oktober 2011.

Bij vonnis van de rechtbank van koophandel te Leuven de dato 30 oktober 2012 werd de B.V.B.A. C.C. in staat van faillissement verklaard. De curator was V.G., advocaat te (...).

Bij arrest van het hof van beroep te Antwerpen d.d. 11 april 2011 werd beklaagde S.M. gedurende een termijn van tien jaar een beroepsverbod opgelegd. Dit verbod ging in vanaf 28 april 2011, de dag waarop het arrest onherroepelijk was geworden.

Het strafdossier startte met een klacht d.d. 20 december 2011 van de vakbond ACV bouw-industrie & energie in verband met hun lid C.L.

Voor een nauwkeurige omschrijving van de feiten met betrekking tot de verschillende tenlasteleggingen en het verloop van het onderzoek, verwijst de rechtbank naar het uitvoerige verslag 'Uiteenzetting der feiten' (448 pagina's en bijlagen, genummerd van 1. tot 113) in/bij het proces-verbaal nr. ...).

Op 7 augustus 2012 verleenden de diensten van de Federale Gerechtelijke Politie van Leuven bijstand aan de diensten Toezicht op de Sociale Wetten en de Sociale Inspectie bij controle van de B.V.B.A. C.C. te (...).

Ingevolge van de vaststellingen gedaan door de Federale Politie van Leuven werd een opsporingsonderzoek door het Parket van Leuven gestart inzake mensenhandel met het oog op uitbuiting van werknemers met verzwarende omstandigheden.

Gedurende meerdere jaren werd een intensief en uitgebreid onderzoek gevoerd waaruit een ganse reeks wantoestanden aan het licht kwamen.

De raadsman van beklaagde vroeg en bekwam op de zitting van 8 maart 2016 conclusietermijnen, maar maakte hiervan geen gebruik. Op de terechtzitting naar dewelke de

zaak op tegenspraak werd uitgesteld, verscheen beklaagde niet, noch liet hij zich vertegenwoordigen.

De feiten van de tenlasteleggingen zoals vermeld in de dagvaarding zijn bewezen door de resultaten van het gevoerde onderzoek, zoals deze ook blijken uit de inhoud van het strafdossier en uit het onderzoek op de zitting van 13 september 2016.

3.3 Eenheid van opzet

3.3.1. Tenlasteleggingen I, II, III en IV

De feiten van de verschillende tenlasteleggingen die inbreuken vormen op de bepalingen van het sociaal strafwetboek (tenlasteleggingen I, II, III en IV en verdere onderverdeling) werden gepleegd in dezelfde uitbating, in gelijkaardige omstandigheden en deels zelfs ten aanzien van eenzelfde werknemers.

3.3.2. Tenlasteleggingen V, VI en VII

Ook de feiten van de tenlasteleggingen V., VI en VII werden ook met eenzelfde doel gepleegd.

In casu zijn de feiten van de verschillende inbreuken onmiskenbaar verbonden door eenheid van doel en verwezenlijking en maken zij in die zin één feit, namelijk één complexe gedraging uit (zie onder meer Cass., 8 januari 1985, Pas., 1985, I, 528; Cass., 19 april 1983, Arr. Cass., 1982-83, 988 ; Cass., 11 juni 1980, Arr. Cass., 1979-80, 1254; Cass., 20 mei 1980, Arr. Cass., 1979-80, 1165 ; Cass., 8 mei 1979, Pas., 1979, I, 1051, naderhand opgenomen in art. 65, eerste lid Sw. door art. 45 W 11 juli 1994). Op grond van art. 65, eerste lid Sw. dient dan ook slechts één straf, met na me de zwaarste te warden opgelegd.

De omstandigheid dat volgens de strafbepalingen van zekere sociale wetten de straf mede bepaald wordt door het aantal werknemers die bij de overtreding van de wet betrokken zijn, sluit de toepassing van art. 65 Sw. niet uit, maar brengt mee dat om uit te maken welke tenlastelegging met de zwaarste straf gestraft wordt, als zwaarste geldboete moet beschouwd worden, die welke, rekening houdend met het aantal in de tenlastelegging betrokken werknemers, het hoogste maximum bereikt (zie in diezelfde zin Cass. AR 8261, 3 oktober 1990 (Detheux/Bruggemans), Arr. Cass., 1990-91, 119; Cass. 20 juni 1979, Arr. Cass., 1978-79, 1262; Cass. 5 juni 1979, Arr. Cass., 1978-79, 1159.).

Wanneer een nieuwe wet een oude wet betreffende hetzelfde onderwerp opheft, blijven de onder het stelsel van de oude wet gepleegde misdrijven strafbaar, wanneer het feit ook door de nieuwe wet als misdrijf wordt aangemerkt en strafbaar gesteld. (V.D.W.C., Strafrecht en strafprocesrecht in hoofdlijnen, deel 1 Strafrecht, 8ste herziene uitgave, Maklu, 2011, p.116.).

Op grond van art.2 Sw. wordt de minst zware straf toegepast, indien de straf, ten tijde van het vonnis bepaald, verschilt van die welke ten tijde van het misdrijf was bepaald.

3.4 Strafmaat en straf

3.4.1 Vorderingen

Het openbaar ministerie vorderde op de zitting van 13 september 2016 voor de feiten van ;

- de tenlasteleggingen I. tot IV. een hoofdgevangenisstraf van 2 jaar en een geldboete van 19 maal 5.000,00 euro, nog te vermeerderen met de opdecimen en een beroepsverbod;
- de tenlasteleggingen V. tot VII. een hoofdgevangenisstraf van 2 jaar en een geldboete van 1.000,00 euro, vermeerderd met de opdecimen en een ontzetting.

3.4.2 Bespreking van de straf of maatregel

3.4.2.1 Elementen waarmee de rechtbank rekening houdt

Bij de bepaling van de straf of alternatieve maatregel houdt de rechtbank rekening met de wettelijke strafmaat, de ernst van de feiten, de persoonlijkheid van beklaagde en eventueel met het strafrechtelijk verleden.

3.4.2.2 De wettelijke strafmaat

3.4.2.2.1. Tenlasteleggingen I. tot IV

Hoger werd reeds vastgesteld dat de feiten van de tenlasteleggingen inzake inbreuken op het sociaal strafrecht (tenlasteleggingen I, II., III. en IV. en verdere onderverdeling) in hoofde van beklaagde gepleegd werden met eenzelfde opzet. Overeenkomstig artikel 65 van het Strafwetboek moet daarom maar één straf worden opgelegd. De straf die dan voor de verschillende feiten samen kan opgelegd worden, mag niet minder zijn dan de minimumstraf en niet meer dan de maximumstraf die door de wet bepaald is voor de feiten waarvoor de zwaarste straf zou kunnen opgelegd worden.

In deze zaak is de bewezen tenlastelegging waarvoor de zwaarste straf kan opgelegd worden tenlastelegging A.3. Voor deze tenlastelegging bepaalt de wet een sanctie van niveau 4.

De wettelijke strafmaat voor een sanctie van niveau 4 is een gevangenisstraf van 6 maanden tot 3 jaar en een geldboete van 600,00 tot 6.000 euro, te vermenigvuldigen met het aantal betrokken werknemers of één van deze straffen alleen. Bij de tenlastelegging A.3 bedraagt het aantal betrokken werknemers 19.

Op grond van artikel 107 kan een beroepsverbod worden uitgesproken.

3.4.2.2.2. Tenlasteleggingen V. tot VII.

Hoger werd reeds vastgesteld dat de feiten van de tenlasteleggingen inzake inbreuken op het sociaal strafrecht (tenlasteleggingen V., VI. en VII.) in hoofde van beklaagde gepleegd werden met eenzelfde opzet. Overeenkomstig artikel 65 van het Strafwetboek moet daarom ook voor deze bewezen strafbare feiten maar één straf worden opgelegd. De straf die dan voor de verschillende feiten samen kan opgelegd worden, mag niet minder zijn dan

de minimumstraf en niet meer dan de maximumstraf die door de wet bepaald is voor feiten waarvoor de zwaarste straf zou kunnen opgelegd worden.

De zwaarste straf is bepaald door de tenlastelegging V. Ingevolge artikel 433quinquies § 1 3° Sw. en artikel 433septies, 2° Sw. bedraagt de wettelijke straf voor de feiten van deze tenlastelegging opsluiting van 10 jaar tot 15 jaar en een geldboete van 1.000,00 euro tot 100.000,00 euro.

Gelet op het tijdstip van de feiten van de tenlastelegging dient geen rekening te gehouden te worden met artikel 433septies, tweede lid Sw. dat oplegt de boete te vermenigvuldigen met het aantal slachtoffers. Dit tweede lid werd immers pas toegevoegd door artikel 7 van de wet van 24 juni 2013 (B.S. 23 juli 2013).

Gelet op de verzachtende omstandigheden die door de rechtbank aanvaard worden, bedraagt de straf die nog kan uitgesproken worden overeenkomstig artikel 25-79-80 Sw. : een gevangenisstraf van 6 maanden tot 10 jaar en een geldboete van 1.000,00 euro tot 100.000,00 euro.

De rechtbank kan, in de gevallen bij de wet bepaald, de tot correctionele straffen veroordeelden voor een termijn van vijf jaar tot tien jaar, geheel of ten dele ontzetten van de uitoefening van de rechten genoemd in artikel 31 Sw. (art. 33 Sw.)

Overeenkomstig artikel 84 Sw. kunnen schuldigen van wie de criminele straf tot gevangenisstraf wordt verminderd, zoals bij beklagde het geval is, worden veroordeeld tot ontzetting van alle of van een deel van de in artikel 31, eerste lid Sw. vermelde rechten gedurende ten minste vijf jaar en ten hoogste tien jaar.

De ontzetting is altijd tijdelijk en in principe facultatief, tenzij een specifieke bepaling anders voorschrijft.

Artikel 433novies Sw. is één van de artikelen uit het strafwetboek die bepalen dat de ontzetting uit de rechten verplicht is.

Op dit ogenblik is de tekst van artikel 433 novies §1 de volgende :

Art. 433novies. § 1. In de gevallen bedoeld in de artikelen 433 quinquies tot 433octies worden de schuldigen bovendien veroordeeld tot ontzetting van de in artikel 31, eerste lid genoemde rechten.

Artikel 433novies werd echter gewijzigd sinds de periode van de tenlastelegging. Op dat ogenblik luidde artikel 433 novies, eerste lid Sw., na wetwijziging door artikel 70 van de wet van 15 april 2009 maar voor de wetwijziging door artikel 4 van de wet van 27 november 2013 (die ook de indeling in paragrafen invoerde) als volgt

Art. 433novies. In de gevallen bedoeld in de artikelen 433sexties, 433 septies en 433octies worden de schuldigen bovendien veroordeeld tot ontzetting van de in artikel 31, eerste lid genoemde rechten.

Op het tijdstip van de bewezen strafbare feiten van de tenlasteleggingen V. tot VII. Was er dus geen verplichte ontzetting bepaald indien de feiten vielen onder het toepassingsgebied van enkel artikel 433quinquies S.. wel indien deze tevens vielen onder het toepassingsgebied van de daaropvolgende artikelen, zoals artikel 433septies Sw., wat hier het geval is.

De ontzetting dient dus verplicht te warden uitgesproken.

De omschrijving van de rechten in artikel 31 Sw. is sinds de periode van de tenlastelegging gewijzigd door de wet van 17 maart 2013, in werking getreden op 1 september 2014. Het betreft echter een aanpassing aan de wijzigingen, onder andere van de benaming van de mandaten, in het burgerlijk (proces)recht. De nieuwe versie vormt geen verzwaring en is actueler dan de tekst die in de periode van de tenlastelegging van kracht was. In het beschikkend deel van dit vonnis kan daarom de actuele tekst van de rechten waaruit beklagde verplicht ontzet wordt, worden vermeld.

Een beroepsverbod zoals thans vermeld als mogelijkheid in artikel 433novies § 2 Sw. werd ingevoerd door de artikel 9 van de wet van 31 mei 2016, een wet die in werking is getreden op 18 juni 2016. In de periode van de tenlastelegging kon dit beroepsverbod niet warden opgelegd.

3.4.2.3 De ernst van de feiten

De bewezen feiten van de tenlasteleggingen I. tot IV. lastens beklagde zijn ernstig beklagde heeft essentiële sociaalrechtelijke verplichtingen niet nageleefd.

Het niet nakomen van deze verplichtingen tegenover de sociaalrechtelijke overheden én tegenover hun werknemers, benadeelt de overheid, ontregelt het sociale zekerheidssysteem dat op solidariteit gebaseerd is, en vormt voor beklagde een onrechtmatig concurrentieel voordeel tegenover andere werkgevers die zich wel houden aan hun sociaalrechtelijke verplichtingen en daarvoor de financiële lasten moeten dragen.

De bewezen feiten van de tenlasteleggingen V. tot VII. lastens beklagde zijn zeer ernstig : beklagde liet na verschillende wettelijke normen na te leven. Deze normen hebben als doel mensen te beschermen tegen de willekeur, het gebrek aan respect en de geldhonger van personen zoals beklagde.

3.4.2.4 De persoonlijkheid van de beklagde en zijn strafrechtelijk verleden.

Over de persoonlijkheid van beklagde is de rechtbank enkel geïnformeerd door de inhoud van het strafdossier nu beklagde afwezig bleef op de zitting waarop de zaak behandeld werd.

Beklagde heeft een strafregister waarop reeds veroordelingen wegens misdrijven van sociaal strafrecht en andere misdrijven begaan in de uitoefening van activiteiten die gericht zijn op het verwerven van inkomsten, staan vermeld. Beklagde kreeg reeds herhaaldelijk effectieve gevangenisstraffen voor meerdere maanden of jaren.

Beklagde voldoet niet aan de voorwaarden van de wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie om in aanmerking te komen voor een opschorting van

de uitspraak van de veroordeling of een gewoon uitstel van de tenuitvoerlegging van de straf. Gelet op de recente wetswijziging zou hij in theorie wel aan de wettelijke voorwaarden voldoen om in aanmerking te kunnen komen voor een probatie-uitstel. Zijn afwezigheid bij de behandeling en het feit dat hij evenmin vertegenwoordigd was, sluiten het opleggen van voorwaarden hoe dan ook uit.

3.5.3 Beslissing over de straf of maatregel

3.5.3.1 Hoofdstraffen

3.5.3.1.1. Tenlasteleggingen I. tot IV.

De wettelijke bepalingen die de straf bepalen voor de bewezen strafbare feiten van de tenlastelegging, laten aan de rechtbank de keuze tussen het uitspreken van

- ofwel enkel een hoofdgevangenisstraf,
- ofwel enkel een geldboete als hoofdstraf,
- ofwel een hoofdgevangenisstraf en een geldboete als bijkomende straf.

Een gevangenisstraf samen met een geldboete is in deze zaak de meest aangewezen en noodzakelijke wijze van sanctioneren, gelet op de ernst van de feiten en het strafrechtelijk verleden van beklaagde.

Een duur van 2 jaar is een wettelijke straf die aangepast is aan de ernst van de feiten, de persoonlijkheid van de beklaagde en zijn strafrechtelijk verleden.

3.5.3.1.2. Tenlasteleggingen V. tot VII.

De gevangenisstraf is verplicht.

Een duur van 2 jaar is een wettelijke straf die aangepast is aan de ernst van de feiten, de persoonlijkheid van de beklaagde en zijn strafrechtelijk verleden.

3.5.3.2 Bijkomende straffen

3.5.3.2.1 Geldboete

3.5.3.2.1.1. Tenlasteleggingen I. tot IV.

De geldboete is facultatief indien reeds een gevangenisstraf (of een werkstraf) werd opgelegd.

Er werd reeds een gevangenisstraf opgelegd. De rechtbank acht het noodzakelijk een geldboete op te leggen nu de bewezen strafbare feiten van de tenlasteleggingen begaan werden door beklaagde met het oog op financieel gewin. Het opleggen van een geldboete doet beklaagde ondervinden wat het betekent een deel van zijn inkomsten of vermogen te verliezen.

Een geldboete van 19 maal 5.000,00 euro, nog te vermeerderen met opdecimen, is een wettelijke straf die rekening houdt met de ernst van de feiten, de persoonlijkheid en het strafrechtelijk verleden van beklaagde.

3.5.3.2.1.2. Tenlasteleggingen V. tot VII.

De geldboete is verplicht.

Een geldboete van 1.000,00 euro, nog te vermeerderen met opdecimen, is een wettelijke straf die rekening houdt met de ernst van de feiten, de persoonlijkheid en het strafrechtelijk verleden van de beklaagde.

3.5.3.2.2 Vervangende gevangenisstraf

Overeenkomstig artikel 40 van het Strafwetboek kan de geldboete worden vervangen door een gevangenisstraf waarvan de duur bij het vonnis of het arrest van veroordeling wordt bepaald indien de betaling van de geldboete niet gebeurd binnen twee maanden vanaf de uitspraak bij tegenspraak of vanaf de betekening van het verstekvonnis.

De duur van de vervangende gevangenisstraf bedraagt ten hoogste drie maanden voor diegene die voor een wanbedrijf veroordeeld wordt.

In alle gevallen kan de veroordeelde zich van die gevangenisstraf bevrijden door de geldboete te betalen; hij kan zich niet onttrekken aan het verhaal op zijn goederen door aan te bieden de vervangende gevangenisstraf te ondergaan (art. 41 Sw.).

Voor de geldboeten kan telkens een vervangende gevangenisstraf van 3 maanden worden opgelegd.

3.5.3.2.3 Beroepsverbod

Tenlasteleggingen I. tot IV.

Artikel 107 van het Sociaal Strafwetboek stelt :

Art. 107. Beroepsverbod en bedrijfssluiting

§ 1. Voor de inbreuken van niveau 3 en 4 en op voorwaarde dat de wet dit voorziet, kan de rechter, bij de veroordeling van de beoefenaar van een beroep dat bestaat uit de verstrekking van raad of hulp aan een of meer werkgevers of werknemers bij het uitvoeren van de door dit Wetboek gesanctioneerde verplichtingen, zij het voor eigen rekening of als bestuurder, lid of bediende van een of andere vennootschap, vereniging, organisatie of onderneming, die beroepsbeoefenaar verbieden gedurende een periode van één maand tot drie jaar voormeld beroep rechtstreeks of onrechtstreeks en in welke hoedanigheid ook uit te oefenen.

Voor de inbreuken van niveau 3 en 4 en op voorwaarde dat de wet dit voorziet, kan de rechter bovendien, mits hij zijn beslissing ter zake met redenen omkleedt, de gehele of gedeeltelijke sluiting van de onderneming of van de vestigingen van de vennootschap, vereniging, organisatie of onderneming van de veroordeelde of waarvan de veroordeelde bestuurder is, bevelen voor een duur van één maand tot drie jaar.

§ 2. De duur van de straf die wordt uitgesproken met toepassing van § 1 gaat in vanaf de dag waarop de veroordeelde zijn straf heeft ondergaan of waarop zijn straf verjaard is en, bij

voorwaardelijke vrijlating, vanaf de dag van de invrijheidstelling, voor zover deze laatste niet ingetrokken wordt.

Zij wordt evenwel van kracht vanaf de dag waarop de veroordeling, op tegenspraak of bij verstek, definitief geworden is.

§ 3. De rechter kan de in § 1 bedoelde straffen slechts opleggen wanneer dit noodzakelijk is om de inbreuken te doen stoppen of om te voorkomen dat zij zich herhalen, op voorwaarde dat de veroordeling tot deze straffen in verhouding staat tot het geheel van de betrokken sociaal-economische belangen. Voor de inbreuken van niveau 3 kunnen de in § 1 bedoelde straffen bovendien slechts worden opgelegd voor zover de gezondheid of de veiligheid van personen door deze inbreuken in gevaar wordt gebracht.

Deze straffen doen geen afbreuk aan de rechten van derden.

§ 4. Iedere inbreuk op de beschikking van het vonnis of van het arrest waarbij in toepassing van § 1 een verbod of een sluiting wordt uitgesproken, wordt bestraft met een sanctie van niveau 3.

Beklaagde wordt vervolgd voor een groot aantal sociaalrechtelijke misdrijven. Een aantal bewezen strafbare feiten zijn strafbaar met een sanctie van niveau 4.

Uit de inhoud van het strafdossier én uit het strafrechtelijk verleden van beklaagde blijkt dat beklaagde al jarenlang geen enkel respect heeft voor rechtelijke beslissingen en een spoor van slachtoffers nalaat, zowel bij zijn werknemers als bij de klanten.

Een beroepsverbod voor beklaagde is noodzakelijk om de inbreuken door beklaagde te doen stoppen en tevens om te voorkomen dat zij zich in de toekomst zouden herhalen. De veroordeling tot een beroepsverbod staat in verhouding tot het geheel van de betrokken sociaal-economische belangen. De rechtbank verwijst naar de inhoud van het strafdossier in het bijzonder naar de toestand waarin de werknemers van beklaagde dienden te leven en te werken en het feit dat beklaagde door zijn daden het economisch verkeer totaal verstoorde.

3.5.3.2.4 Ontzetting uit de rechten

Tenlasteleggingen V. tot VII.

De rechtbank kan, in de gevallen bij de wet bepaald, de tot correctionele straffen veroordeelden voor een termijn van vijf jaar tot tien jaar, geheel of ten dele ontzetten van de uitoefening van de rechten genoemd in artikel 31 Sw. (art. 33 Sw.)

Overeenkomstig artikel 84 Sw. kunnen schuldigen van wie de criminele straf tot gevangenisstraf wordt verminderd, zoals bij beklaagde het geval is, worden veroordeeld tot ontzetting van alle of van een deel van de in artikel 31, eerste lid Sw. vermelde rechten gedurende ten minste vijf jaar en ten hoogste tien jaar.

De rechtbank ontzet beklaagde uit de rechten genoemd in artikel 31 Sw. (art. 31, 33, 84, 433quinquies, 2°, 433septies 2°, 3° en 6°, 433 novies Sw.)

3.6 Bijdrage slachtofferfonds

Bij elke veroordeling tot een criminele of correctionele hoofdstraf moet de rechter aan de veroordeelde de verplichting opleggen tot betaling van een bedrag van thans 25 euro, verhoogd met de wettelijke opdecimen; als bijdrage voor het Bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden (art. 29 W 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen).

Actueel bedraagt deze vergoeding 25 euro vermeerderd met 50 opdecimen of 150 euro.

3.7 Opdecimen

3.7.1 De geldboete wordt vermeerderd met opdecimen

De uitgesproken geldboete dient nog verhoogd te worden met de opdecimen. Dit is een techniek die de wetgever gebruikt om de geldboetes aan te passen aan de stijging van de consumptieprijzen: het nominaal bedrag van de geldboetes is immers niet gewijzigd sinds de inwerkingtreding van het Strafwetboek in 1867 en door toepassing van de techniek van de opdecimen worden de geldboetes aan de levensduurte aangepast. De vermeerdering met één opdecim betekent dat bij het boetebedrag in de wet, één tiende van dit bedrag wordt bijgeteld.

Op grond van art. 2 en 3 van de wet van 28 december 2011 worden de opdecimen, voorzien in art. 1 van de wet van 5 maart 1952, vanaf 1 januari 2012 gebracht op 50 in plaats van 45. De verhoging van de geldboete of bijdrage met 50 opdecimen, komt dus neer op een vermenigvuldiging van het boetebedrag met zes.

3.7.2 De bijdrage voor het Bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders wordt vermeerderd met opdecimen

De bijdrage voor het Bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders dient op dezelfde wijze als de geldboete verhoogd te worden met de opdecimen.

De bijdrage wordt op die wijze vermeerderd met opdecimen en gebracht op 150,00 euro.

3.8 Vaste vergoeding

Naast de veroordeling tot de kosten van het onderzoek, wordt een verplichte vaste vergoeding opgelegd voor de kostprijs van het verloop van de strafprocedure. Het bedrag hiervan wordt bij koninklijk besluit bepaald in het tarief in strafzaken. Actueel bedraagt deze vergoeding 51,20 euro.

3.9 Kosten

Beklaagde wordt veroordeeld wegens de hem ten laste gelegde misdrijven zodat hij moet worden veroordeeld tot de daaraan verbonden kosten.

3.10 Artikel 4 V.T. Sv.

Overeenkomstig artikel 4 V.T. Sv. worden de burgerlijke belangen die niet in staat van wijzen zijn, d.i. waarover nog niet kan geoordeeld worden, ambtshalve aangehouden.

UITSPRAAK

De rechtbank hield bij de totstandkoming van haar beslissing rekening met onder andere de volgende wetsbepalingen, waarvan een aantal de bestanddelen inhouden van het misdrijf of de misdrijven, waarvoor veroordeeld wordt en die hiervoor een straf bepalen:

- 7-25-31-33-38-40-65-433quinquies § 1, 3°-433septies, 2°, 3° en 6°-433novies van het Strafwetboek;
- 186-194 jo.162-195 van het Wetboek van Strafvordering;
- 1-2 van de wet van 4 oktober 1867 op de verzachtende omstandigheden;
- 4 de Wet van 17 april 1878 houdende de Voorafgaande Titel van het Wetboek van Strafvordering (V.T. Sv.);
- 1-1bis-4 van het K.B. nr. 22 van 24 oktober 1934;
- 15-25, 1° van de Wet van 8 april 1965 tot instelling van het arbeidsreglement;
- 5 § 1, tweede lid-9 tot 9quinquies-11-42, 1° van de wet van 12 april 1965 betreffende de bescherming van het loon der werknemers;
- 56, eerste lid, 1°-57 van de wet van 5 december 1968 betreffende de Collectieve Arbeidsovereenkomsten;
- 21-23 § 2-35 § 1, eerste lid, 1° van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders;
- 33 § 2, eerste lid-34 van het K.B. van 28 november 1969 tot uitvoering van de besluitwet van 27 juni 1969
- 21-26bis-33 § 1-53, 20 en 3°-54 van de arbeidswet van 16 maart 1971;
- 49-91quater, 1° van de wet van 10 april 1971 betreffende de arbeidsongevallen;
- 14 § 1, eerste lid-23, eerste lid, 20 van de wet van 4 januari 1974 betreffende de feestdagen;
- 9 van het K.B. van 18 april 1974 tot bepaling van de algemene wijze van uitvoering van de wet van 4 januari 1974;
- 4 § 1, 2 en 5, eerste lid-11 § 1, eerste lid, 1°, a) en f) en laatste lid van het K.B. nr. 5 van 23 oktober 1978 betreffende het bijhouden van sociale documenten;
- 3 § 3-14-15-16-17 van het K.B. van 8 augustus 1980 betreffende het bijhouden van sociale documenten;
- 38 van de Wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels;
- 16 van de programmawet van 10 februari 1998 tot bevordering van het zelfstandig ondernemerschap;
- 4 § 1, eerste lid-5-12, eerste lid, 1°, a)-12, eerste lid, 2°, a)-14 van de Wet van 30 april 1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers;
- 4 tot 8-9-9bis-12bis § 1, 1° K.B. 5 november 2002 tot invoering van een onmiddellijke aangifte van tewerkstelling;

- 3 van het K.B. van 29 januari 2007 betreffende de beroepsbekwaamheid voor de uitoefening van zelfstandige activiteiten van het bouwvak en van de elektrotechniek alsook van de aanneming;
- 4-5-9-30bis van de Collectieve Arbeidsovereenkomst van 21 juni 2007 betreffende de arbeidsvoorwaarden, gesloten in het Paritair Comité voor het bouwbedrijf en algemeen verbindend verklaard bij K.B. van 24 juli 2008;
- 2-3-7-14 van de Collectieve arbeidsovereenkomst van 13 september 2007 betreffende de toekenning van getrouwheids- en weerverletzegels, gesloten in het paritair Comité voor het bouwbedrijf en algemeen bindend verklaard bij K.B. van 9 september 2008;
- 4-5-7-9-30 van de Collectieve Arbeidsovereenkomst van 13 oktober 2011 betreffende de arbeidsvoorwaarden, gesloten in het Paritair Comité voor het Bouwbedrijf en algemeen verbindend verklaard bij Koninklijk besluit van 20 september 2012;
- 101-102-103-107-138, eerste lid, 30 en laatste lid-162, eerste lid, 1° en laatste lid-164, eerste lid, 10, c) en laatste lid-165, eerste lid en laatste lid-175 § 1-175 § 2-181-184-187 § 1, eerste lid- en laatste lid-187 § 2, eerste lid, 20 en laatste lid-203, 6°-218, 1° en laatste lid-220-223 § 1, 1° en laatste lid-234 § 1, eerste lid, 1° en laatste lid van het Sociaal Strafwetboek;
- 1 van de wet van 5 maart 1952, gew. bij K.B. 28 december 2011;
- 28-29 van de wet van 1 augustus 1985;
- 91, tweede alinea-148-149 K.B. 28 december 1950;
- 2-11-12-13-14-31-32-34-35-36-37-41 wet 15 juni 1935.

De rechtbank doet uitspraak op verstek en in eerste aanleg.

De rechtbank verklaart de strafvordering ontvankelijk en gegrond, zoals hierna bepaald.

De rechtbank aanvaardt de voorgestelde verzachtende omstandigheden voor de feiten van de tenlastelegging V.

De rechtbank verbetert de tekst van de tenlastelegging II. G. omwille van een materiële vergissing als volgt : het jaartal '1962' wordt gewijzigd in '1965'.

De rechtbank verklaart de feiten van de tenlasteleggingen I.A.1, I.A.2, I.A.3, I.B,II.B.,

II.C., II.D., II.E., II.F, II.G, verbeterd zoals hier vermeld, II.H, III.A, III.B., III.C, III.D, III.E, III.F,

IV.A.1, IV.A.2, IV.A.3, IV.A.4 IV.A.5 en IV.B zoals correct gekwalificeerd in de dagvaarding, voor de tenlastelegging II.G verbeterd zoals vermeld, bewezen lastens beklaagde S.M.

De rechtbank veroordeelt beklaagde S.M. voor al deze feiten samen tot :

- een hoofdgevangenisstraf van 2 jaar
- een geldboete van 19 maal 5.000,00 euro, vermeerderd met 50 opdecimen en gebracht op 19 maal 30.000,00 euro (of 570.000,00 euro), of een vervangende gevangenisstraf van 3 maanden.

De rechtbank legt beklagde een beroepsverbod overeenkomstig artikel 107, § 1, eerste lid en § 2 Sociaal Strafwetboek op voor een duur van 3 jaar.

De rechtbank verklaart de feiten van de tenlasteleggingen V., VI. en VII. zoals correct gekwalificeerd in de dagvaarding, bewezen lastens beklagde S.M.

De rechtbank veroordeelt beklagde S.M. voor al deze feiten samen tot :

- een hoofdgevangenisstraf van 2 jaar
- een geldboete van 1.000,00 euro, vermeerderd met 50 opdecimen en gebracht op 6.000,00 euro, of een vervangende gevangenisstraf van 3 maanden,

De rechtbank ontzet beklagde S.M. overeenkomstig artikel 31, eerste lid Sw.-84-433quinquies-433septies-433novies voor een duur van tien jaar uit het recht :

1° openbare ambten, bedieningen of betrekkingen te vervullen;

2° verkozen te worden;

3° enig ereteken te dragen of enige adellijke titel te voeren;

4° gezworene of deskundige te zijn, als instrumentair of attesterend getuige bij akten op te treden; in rechte te getuigen, anders dan om enkel inlichtingen te geven;

5° geroepen te worden tot het ambt van voogd, toeziend voogd of curator, behalve over hun eigen kinderen, of om het ambt van, gerechtelijk bewindvoerder over de goederen van een vermoedelijk afwezige of bewindvoerder van een persoon die krachtens artikel 492/1 van het Burgerlijk Wetboek is beschermd uit te oefenen;

6° een wapen of munitie te vervaardigen, te wijzigen, te herstellen, over te dragen, voorhanden te hebben, te dragen, te vervoeren, In, uit, of door te voeren, of te dienen in de Krijgsmacht.

De rechtbank verplicht beklagde S.M. tot betaling van tweemaal een bijdrage van 25,00 euro, dit bedrag van 25,00 euro vermeerderd met 50 opdecimen en gebracht op tweemaal 150,00 euro.

De rechtbank legt aan beklagde S.M. bovendien een vergoeding van 51,20 euro op.

De rechtbank veroordeelt beklagde S.M. tot de kosten van de strafvordering, tot op heden begroot op 29,79 euro.

De rechtbank houdt overeenkomstig art. 4 V.T. Sv. ambtshalve de burgerlijke belangen aan, bij ontstentenis van burgerlijke partijstelling, de zaak wat die belangen betreft, niet in staat van wijzen zijnde.

DIT VONNIS WERD UITGESPROKEN in de openbare terechtzitting van de buitengewone tweeëntwintigste kamer van de rechtbank van eerste aanleg te Leuven op 15 november 2016 waar tegenwoordig waren:

de heer E. JACOBS, alleensprekend rechter;
een magistraat van het openbaar ministerie zoals vermeld in het proces-verbaal van de terechtzitting;
mevrouw V. VANDEWEEGE, griffier.

(get.) V. VANDEWEEGE

(get.) E. JACOBS